

Knud Enggaard (V):

Det er en glædelig dag i Folketinget, hvor vi kan træffe beslutning om, at Danmark skal ratificere protokollerne om Polens, Den Tjekkiske Republiks og Ungarns tiltrædelse af Den Nordatlantiske Traktat. Venstre er kendt for sit engagement i dette spørgsmål. Vi lægger vægt på, at det sikkerhedspolitiske tomrum i Central- og Østeuropa bliver erstattet af sikkerhed og tryk for disse lande.

Venstre havde gerne set, at flere lande, ikke mindst de tre baltiske, var kommet med i første omgang, men det var altså ikke muligt. Så meget vigtigere er det, at det allerede etablerede samarbejde med disse lande fortsat udbygges. Det kan ske gennem Pfp-arrangementer og på en lang række samarbejdsområder, hvorved den demokratiske og den økonomiske udvikling kan forstærkes, herunder det igangværende arbejde med henblik på medlemskab af Den Europæiske Union.

Som det er beskrevet i Forsvarsudvalgets betænkning, anser et stort flertal i Folketinget det for vigtigt, at Rusland inddrages i denne proces. Det er vigtigt i forlængelse af den særlige akt, som fastlægger mulighederne for, hvordan Rusland og NATO kan virke sammen for det fælles formål: større stabilitet og sikkerhed i området.

Venstre hilser dagens beslutning med glæde. Som udvalgets formand vil jeg gerne sige tak til Forsvarsudvalgets medlemmer for medarbejde og for vilje til, at denne sag har fundet en klar afgørelse med et markant politisk flertal bag. Jeg henviser her til, at alle de partier, som går ind for denne beslutning, har afgivet fælles betænkningssbidrag.

Så vidt vides, er Folketingets beslutning den første i NATO. Det er et vigtigt signal dels til de øvrige 15 NATO-lande, dels og ikke mindst til de tre ansøgerlande, Polen, Den Tjekkiske Republik og Ungarn, som skal være hjertelig velkomne i alliancen.

Villy Søvnald (SF):

Efter SF's opfattelse er vi lige nu ved at tage en beslutning, som er en skæbnesvanger fejltagelse. Jeg vil godt specielt rette en appel til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Hvis man husker tilbage til perioden i starten af 1990'erne og læser de historiske dokumenter, der dengang var baggrunden for de aftaler, der blev lavet, så var de båret af en fælles bølge for at undgå en ny oprustning, undgå en ny blokop-

deling af Europa, fred og forsoning og væk med de gamle fjendebilleder.

Det er fantastisk, så hurtigt dagsordener kan skifte på det sikkerhedspolitiske område. Vi er i dag i færd med at forspilde en historisk mulighed for at hele Europa. I stedet er vi i færd med at dele Europa. Vi er i gang med en beslutning, der betyder en ny blokopdeling. Vi skal om lidt stemme om en beslutning, der vil betyde, at de midler, der burde bindes økonomisk til miljømæssig fremgang, bliver bundet også i de nye, meget fattige demokratier til investering i militær.

Det er ikke alene SF, der advarer. Det er ikke alene venstrefløjen, der advarer. En af de skarpeste advarsler er kommet fra George F. Kennan. Det er ham, der er far til inddæmningsteorien. Han er bestemt ikke nogen venstreorienteret teoretiker. Læser man Samuel Rachlins seneste artikel i ugebrevet Mandag Morgen, gør han opmærksom på, at vi netop kan være med til at fremme nogle nationalistiske strømninger i Rusland, som vi formentlig ikke har noget ønske om at fremme. Er man i tvivl om det, kan man huske tilbage på det indtryk, Forsvarskommissionen fik, da vi besøgte Rusland. Det var ikke kun nationalistiske strømninger, der advarede imod denne udvikelse; det var samtlige russiske parlamentarikere, vi talte med, inklusive centrum i russisk politik.

Jeg vil specielt sige om balterne, hvor ønsket både fra Socialdemokratiets og Venstres ordfører var, at de snart kom med, at da vi forrige gang diskuterede NATO's udvidelse her i Folketinget, sagde den daværende konservative ordfører, hr. Per Stig Møller, at hvis det endte i en situation, hvor balterne ikke kom med – og det er den situation, vi er endt i – så var vi i den værst tænkelige sikkerhedspolitiske situation for de baltiske lande. Jeg vil godt spørge hr. Per Stig Møller: Er det ikke lige præcis den situation, vi er endt i, den værst tænkelige sikkerhedspolitiske situation for de baltiske lande? De står uden noget som helst andet end pæne ord; de står tilbage med et skuffet Rusland. Det er en farlig situation, specielt når man ved, hvordan de økonomiske forhold i Rusland i øjeblikket udvikler sig.

Jeg har læst i avisen i dag, at De Konservative også synes, at de midler, der skal bruges til den ny oprustning, de 420 mio. kr., som Danmark skal bidrage med, ikke skal findes inden for det eksisterende forsvarsbudget. De skal findes